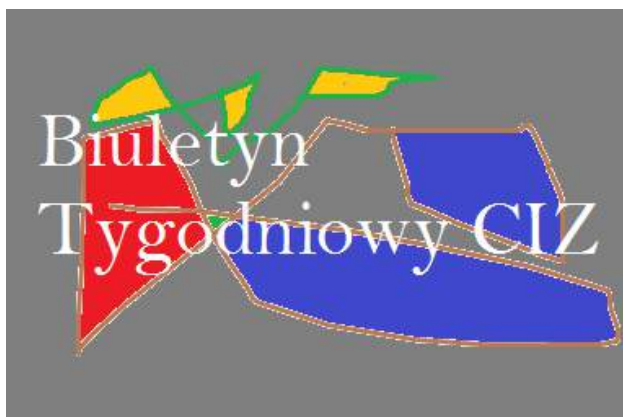


10 LECIE BIULETYNU

Drodzy Czytelnicy

Przed dziesięciu laty, a dokładnie 8 marca 2009 roku został rozesłany pierwszy numer „Biuletynu Tygodniowego CiZ”. Trafił on wówczas na sto kilkadziesiąt adresów mailowych. Dzisiaj dociera do wszystkich osób konsekrowanych, które tego sobie życzą. Mamy więc co tydzień kilkanaście tysięcy odbiorców naszej skromnej gazetki. Rozsyłając przed dziesięciu laty pierwszy numer *Biuletynu* tak pisałem: *Wyrażam głęboką wiarę, że cotygodniowe wydanie Biuletynu zachęci do zaglądania na naszą wspólną stronę internetową www.zyciezakonne.pl, a jeszcze bardziej do współpracy w jej redagowaniu, co sprawi, iż z biegiem czasu uda nam się przekazywać informacje o wszystkich najważniejszych wydarzeniach życia konsekrowanego w Polsce. Jesteśmy bowiem realistami i zdajemy sobie sprawę, że obecnie udaje się nam zbierać zaledwie ułamek informacji, wartych upowszechnienia, mimo wykorzystywania informacji zamieszczanych na oficjalnych stronach internetowych wspólnot zakonnych w Polsce (za zgodą przełożonych wyższych). Mam też nadzieję, iż serwis przesyłany drogą mailową pozwoli zapoznać się z informacjami o działalności poszczególnych zgromadzeń zakonnych, a także o wspólnych inicjatywach podejmowanych przez zakony w Polsce tym Współbraćiom, którzy z internetu nie korzystają. Można przecież te kilka stron wydrukować i położyć w zakonnej rekreacji lub czytelni.*



Dzisiaj pragne podziękować osobom, które przez ostatnie lata przygotowywały serwis informacyjny na naszym portalu internetowym, bo to zawsze było główne źródło wiadomości, zamieszczanych w *Biuletynie*. Szczególnie jednak dziękuję tym Współsiostrom i Współbraćiom życia konsekrowanego, którzy odpowiedzieli na prośbę sprzed dziesięciu lat i czynnie, poprzez przesyłane informacje uczestniczyli w tworzeniu zakonnego tygodnika. Było ich naprawdę wielu!

Sam się dziwię, że trwa to bez żadnych przerw już 10 lat. Bez Bożej pomocy byłoby to niemożliwe, tym bardziej, że tak naprawdę zespół redakcyjny jest jednoosobowy © Dziękuję wszystkim za zainteresowanie i życzliwość wielokrotnie wyrażane. Dziękuję też wytrwałym recenzentom, dzięki którym niemal wszystkie błędy redakcyjne udaje się szybko wyłapać. To po prostu oznacza że *Biuletyn* jest czytany...
Niech Bóg Wam błogosławi

o. Kazimierz Malinowski OFMConv
redaktor *Biuletynu* Tygodniowego CiZ

Wiadomość Tygodnia

WIELKI POST EN TOUTE SIMPLICITÉ, CZYLI PO PROSTU!

Jest taki wiersz Tuwima pt. „Sitowie”, w którym poeta tęskni za prostotą, czyli za przyrodą taką, jaką ją poznał w wieku dziecięcym. Wszystko było wtedy klarowne. Poeta wyraża żal za „widzeniem zwyczajnym”. Tęskni za postrzeganiem świata takim jakim jest. Zwraca się nawet ze swoją myślą do Boga:

„Boże dobry moich lat chłopięcych,
Moich jasnych świtów Boże święty!
Czy już w życiu nie będzie więcej
Pachnącej nad stawem mięty?
Czy to już tak zawsze ze wszystkiego
Będę słowa wyrwał w rozpacz,
I sitowia, sitowia zwyczajnego
Nigdy już zwyczajnie nie zobaczę?”

Za prostotą wdychał również św. Wincenty Pallotti. W jedynastym tomie jego dzieł znajduje się piękny tekst, który osobiście nazwałem „Pochwała prostoty” (OCCC XI, 324-326):

„O Prostoto! Prostoto! Prostoto!
O duchu dziecięctwa!
O łagodności!
Tyś mi inspiracją i światłem w pielgrzymowaniu moim!
O pokoju i radości wewnętrznej!
O święte milczenie!
O ukochanie życia ukrytego!
O zapomnienie o sobie!
O dezaprobato dla tego wszystkiego, co Bogiem nie jest!
O święta ignorancjo dla błędów innych!
O pokoju z tymi, którzy mają ekstrawagancki charakter!



O zgodzie na to, by pozwolić się korygować.
 O prostotę w sposobie mówienia i zachowywania ciszy,
 słuchania i odpowiadania!
 O prostotę w sposobie bycia!
 O prostotę, której pragnę w każdym czasie
 i w każdym miejscu!
 Kto nauczy mnie być zawsze prostym przed Bogiem?
 Pragnę tego dla siebie i dla świata całego!
 O Boże mój, obdaruj nią tych wszystkich,
 którzy pragną iść duchową drogą wewnętrznego wzrostu,
 by dzięki niej czynili szybkie postępy.
 O Prostoto! Prostoto! Prostoto!"

Czyż nie o tego typu „post” chodzi właśnie w Wielkim Poście?
 By nie komplikować, by uprościć, by mówić i żyć bez zagięć,
 en toute simplicité, czyli po prostu? (Simplicitas pochodzi od
 sine plex, bez zagięć, bez złożoności, z całą prostotą).

Ks. Stanisław Stawicki SAC
 Za: www.palotyni.pl

Wiadomości z kraju

DZIEŃ POSTU I MODLITWY ZA GRZECH WYKORZYSTYWANIA SEKSUALNEGO MAŁOLETNIICH

W pierwszy piątek Wielkiego Postu, Kościół w Polsce przeżywał dzień postu i modlitwy wynagradzającej za grzech wykorzystywania seksualnego małoletnich przez duchownych. Centrum Ochrony Dziecka, kierowane przez o. Adama Żaka SJ przygotowało trzy teksty na odprowadzane dziś w parafiach oraz innych wspólnotach nabożeństwa Drogi Krzyżowej.

Autorami rozważań są ojcowie jezuiti Dariusz Piórkowski i Jacek Poznański oraz Komisja Duszpasterstwa KEP. Teksty nabożeństw można ściągnąć ze strony Centrum Ochrony Dziecka.

"Największe grzechy popełnia się często w imię religii i rzekomej obrony Boga - czytamy w rozważaniu do I Stacji autorstwa o. Piórkowskiego. - Niewinny uznany zostaje nieraz za wroga numer jeden, a winny bywa traktowany z taktem i ostrożnością pod pozorem ochrony 'większego dobra'. W imię partykularnych interesów, dla świętego spokoju, dla zachowania pozorów autorytetu, w walce o 'słuszną' sprawę, ucieka się do moralnego krzyku, szantażu i zastraszenia. Ile niewinnych osób w Kościele ucierpiało z tego powodu? Ci, którzy dopominają się sprawiedliwości i ukrócenia zła, są uciszani, aby nie krzyczeli. Nie można przecież kłaść własnego gniazda. A ci, którzy powinni zamilknąć, posłuchać ofiar i własnego sumienia, kierując się wyimaginowanym dobrem wspólnoty, krzyczą. Panie Jezu, niewinny, a skazany przez swój naród, chroń nas przed hipokryzją i wszelkimi przestępstwami, których źródłem jest wykorzystywanie religii i Boga do złych celów".

W rozważaniach do Stacji III, "Pierwszy upadek pod krzyżem", jezuita zauważa: "Ilu ludzi w Kościele, tych na stanowiskach i tych zwyczajnych, upada z powodu patrzenia na drugich z góry i traktowania ich jak stug! Ilu duchownych zarażonych klerykalizmem wciąż nie potrafi prawdziwie służyć! Ilu schodzi na manowce, bo zapatrzeni są tylko w swoją siłę, nawet jeśli tylko pozorną! Ilu zatracą się i krzywdzi innych, bo ponosi ich buta, arogancja, przekonanie o własnej nieomyślności, płynącej rzekomo z prestiżu sprawowanej funkcji! Ilu duchownych i świeckich gorszy braci i siostry, ponieważ nie akceptują swojej słabości i uważają się za bogów! Panie Jezu, przebac nam

wszystkie nadużycia władzy w Kościele i patrzenie na innych z poczuciem wyższości".

Odwołując się do obnażenia Jezusa z szat podczas drogi na Golgotę, o. Piórkowski wskazuje: Jezus wszedł w doświadczenie tysięcy dzieci, które dorosli skłaniają podstępem do odświeżenia ich fizycznej nagości, aby ich uprzedmiotowić i zadać cios w najczulszy punkt człowieczeństwa. Panie Jezu, ulecz rany tych braci i siostr, których intymność ciała została naruszona gwałtem i wyuzdaniem. Niech poczują siłę Twojej bliskości i skutki wewnętrznego uzdrowienia".

Centrum Ochrony dziecka publikuje także teksty rozważań innego jezuitę, o. Jacka Poznańskiego. "Panie, przynosimy Ci zło spowodowane przez tych, którzy zdradzają swoje powołanie, swoją przysięgę, swoją misję, swoją konsekrację dla Boga i Jego ludu. Prosimy o dar nawrócenia dla sprawców, którzy często tak są uwikłani w zło, że do końca nie potrafią stanąć w prawdzie, nie mają poczucia winy, podczas gdy ofiary czują się tak winne i skrupowane" - brzmi modlitwa przy rozpamiętywaniu drugiego upadku Jezusa pod krzyżem.

O. Poznański zachęca także: "Prośmy miłosiernego Boga, abyśmy potrafili jako Kościół przekształcić popełnione błędy w szanse wykorzenia plagi wykorzystywania seksualnego nie tylko z ciała Kościoła, ale także z całego społeczeństwa. Winniśmy nieść nadzieję tym wykorzystywanym, za którymi nikt się nie wstawia, a społeczeństwo nie chce się o tym dowiadywać".

Natomiast w rozważaniu Drogi Krzyżowej przygotowanym przez Komisję Duszpasterstwa KEP czytamy m.in.: "w każdym ludzkim bólu, w pohańbieniu niewinnych, w każdej zadanej drugiemu człowiekowi krzywdzie trzeba zobaczyć ból i upokorzenie Jezusa, które teraz rozważamy, oniemiała i zawstydzona".

W innym miejscu rozważań Komisji Duszpasterstwa stwierdza się: "Konieczna jest radykalna i gruntowna nowość: aby łaska Jezusa, która posługuje się wielkodusznością osób wrażliwych i odpowiednio przygotowanych, przemieniała cierpienie

skrzywdzonych w pokój serca i odnowione zaufanie. Aby przemilczanie i zaniedbanie zastąpiono zawsze uczciwym i mądrym reagowaniem".

Zgodnie z decyzją Episkopatu z listopada ub. roku pierwszy piątek Wielkiego Postu (w tym roku przypada on 8 marca) będzie odąd każdego roku dniem modlitwy wynagradzającej oraz postu we wszystkich diecezjach w Polsce.

W związku z tym zakony oraz zgromadzenia organizują nabożeństwa pokutne w katedrach, sanktuariach oraz kościołach parafialnych. Wielu biskupów wzywa do podjęcia postu wynagradzającego za grzech przestępstw seksualnych w Kościele.

Inicjatywa Konferencji Episkopatu Polski jest odpowiedzią na apel Papieża Franciszka, który w Liście do Ludu Bożego zachęcał do modlitwy pokutnej i postu, które mają "rozbudzić nasze sumienia, naszą solidarność i nasze zaangażowanie na

rzecz kultury ochrony, oraz mówienia «nigdy więcej» wszelkim rodzajom i formom nadużyć".

Warto przypomnieć, że pierwsza w Polsce liturgia pokutna za wykorzystywanie małoletnich przez duchownych miała miejsce w czerwcu 2014 r. w jezuickiej bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa w Krakowie. W nabożeństwie uczestniczyli m.in. prymas Polski abp Wojciech Polak, ówczesny nuncjusz apostolski w Polsce abp Celestino Migliore i ówczesny metropolita krakowski kard. Stanisław Dziwisz.

Biskup płocki Piotr Libera cytując w homilii wstrząsającą relację dziewczynki, która padła ofiarą molestującego ją księdza, zapytał: "Czy wysłuchanie ofiar oraz uczciwe nazwanie zbrodni, które miały miejsce w Kościele w tej kwestii, nie jest najbardziej podstawowym, elementarnym obowiązkiem?" Po czym dodał z ubolewaniem, że "pewna część naszego Kościoła wciąż nie potrafi - niestety - tego uznać i uczynić". Za: www.deon.pl



POGRZEB BISKUPA ALOJZEGO ORSZULIKA SAC

Modlitwą brewiarzową o godz. 10.00 przy trumnie Zmarłego rozpoczęły się 1 marca uroczystości pogrzebowe śp. bp. Alojzego Orszulika. W południe w łowickiej bazylice katedralnej prymas Polski Wojciech Polak przewodniczył Mszy pogrzebowej. Pierwszego biskupa łowickiego pochowano w krypcie prymasowskiej łowickiej katedry.

Ze względu na order Orła Białego i zasługi dla ojczyzny, przy trumnie spowitej biało-czerwoną flagą miała wartość asysta wojska polskiego. W uroczystościach udział wzięli biskupi, ponad 100 kapłanów, przedstawiciele parafii z całej diecezji, ruchów, zgromadzeń, parlamentarzystów, samorządów lokalnych, poczty sztandarowe, młodzież szkolna. Zofia Romaszewska reprezentowała prezydenta Andrzeja Dudę, który, podobnie jak premier, przekazali wieńce.

Na początku liturgii przedstawiciel nuncjusza apostolskiego w Polsce odczytał

telegram Franciszka. Papież z zalem przyjął wiadomość o śmierci biskupa Orszulika i jednoczy się w modlitwie dziękczynienia za trud posługi biskupiej. Przywołał biskupie zawołanie Zmarłego hierarchy, które towarzyszyło mu podczas posługi. Wspominał o miłości do Chrystusa i Kościoła, troskę o człowieka, które cechowały jego posługę. Przytoczył negocjacje polityczne między Stolicą Apostolską a Polską oraz wkład Zmarłego w obrady Okrągłego Stołu. „Miłosiernemu Bogu powierzam owoce jego życia i pasterskiego zaangażowania, prosząc by przyjął go do swojej chwały” – zakończył Franciszek.

Odczytano również kondolencje przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski, abp. Stanisława Gądeckiego.

– „Sługo dobry i wierny, wejdź do radości twego Pana”. Te słowa spełniały się w codziennym życiu naszego drogiego śp. biskupa Alojzego. Wierność i dobroć okazywał, służąc Chrystusowi w drugich, oddając swoje życie dla Chrystusa i człowieka. Dlatego jesteśmy dziś wszyscy pełni wdzięczności za jego życie, za dobro, które czynił w życiu i którym tak wielu ludzi, i tych z bliska i tych z daleka,

umacniał. Świadek dobra, świadek wierności Chrystusowi w drugim człowieku” – mówił we wprowadzeniu do liturgii prymas Polski, który przewodniczył Mszy świętej.

Homilię wygłosił łódzki arcybiskup senior Władysław Ziółek.

– Być człowiekiem, znaczy kroczyć na spotkanie śmierci, musieć umrzeć. Umieranie jest czymś naturalnym i koniecznym. A jednak jak silne jest w każdym z nas niezgoda na umieranie, która czyni nasze życie ucieczką przed śmiercią. Ale na tym świecie żyć znaczy umierać. Dlatego Syn Boży stał się człowiekiem i także zmierzał ku śmierci – mówił. „Ziarno Jego życia musiało obumrzeć, aby mogły się ukazać przeobfite owoce Jego śmierci” – dodał arcybiskup, po czym przedstawił sylwetkę Zmarłego.

Przywołał pierwszy list pasterski bp. Alojzego Orszulika do diecezjan, który pisał w nim: „Chcę być pasterzem wszystkich, na wzór Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela. Chcę się troszczyć o wszystkie owoce owczarni łowickiej, o zdrowe i chore, kalekie, ułomne, cierpiące, zagubione i te, które zaginęły. Chcę

doprowadzić do Boga te, które nie są z tej owczarni, które nie doznały łaski wiary. Chcę podnosić, leczyć i umacniać tymi środkami, które nam zostawił Chrystus Pan – słowem Bożym i sakramentami. Mam być stróżem wiary i czystości obyczajów”. – Jak dzisiaj nie wypowiedzieć przed Przedwiecznym Pasterzem wdzięczności za to, co w posłudze bp. Alojzego się dokonało. Był dla diecezji pierwszym ojcem, na barkach którego spoczęła odpowiedzialność nie tylko struktur administracyjnych nowej diecezji, ale także za duszpasterstwo. Liczba dzieł jest imponująca – mówił abp Ziółtek, wymieniając zaangażowanie biskupa Orszulika.

– Wdzięcznością wobec zmarłego biskupa Orszulika wspominam naszą braterską współpracę między naszymi Kościołami łódzkim i łowickim, od pierwszych chwil utworzenia diecezji łowickiej w tak bliskim sąsiedztwie z Łodzią. Wspólne dzielenie odpowiedzialności za nasze Kościoły nabrało szczególnego wymiaru od czasu ustanowienia przez św. Jana Pawła II metropolii łódzkiej, którą stworzyły nasze wspólnoty diecezjalne. Biskup Alojzy przez wszystkie lata, także po przejściu na emeryturę, był zawsze żywo obecny w naszych wzajemnych relacjach. Jemu też poniekąd diecezja łódzka zawdzięcza wizytę Jana Pawła II już podczas trzeciej papieskiej pielgrzymki do Polski w 1987 r. – wspominał abp Ziółtek.

– Wiara daje nam nadzieję, że zmarły biskup Alojzy, który szedł za Chrystusem przez całe swoje życie, jako sługa Chrystusa jest teraz razem z Nim. Z domu Ojca mówi do nas słowami proroka Izajasza: „Oto nasz Bóg, Ten, które-

mu zaufaliśmy, że nas wybawi. Oto nasz Pan, Ten, w którym złożyliśmy naszą ufność. Cieszymy się i radujemy z Jego zbawienia – zakończył kaznodzieja.

Po Mszy odczytano list marszałka Sejmu Marka Kuchcińskiego: „W naszej pamięci zapisał się postawą żarliwej wiary oraz bezgranicznego umiłowania polskiej wolności. Był przewodnikiem duchowym, stojącym na straży wartości religijnych i narodowych, wyznacznikiem tego, co jest dobre i szlachetne. Kościół i Rzeczpospolita wiele zawdzięczają jego odwadze, mądrości i doświadczeniu, był bowiem naszym przewodnikiem, który prowadził nas przez proces transformacji ustrojowej” – napisał marszałek.

Głos zabrał m.in. generał pallotynów i przedstawicielka sióstr służebniczek, które posługiwały przy bp. Orszuliku zwłaszcza w ostatnich latach. Głos zabrał także biskup łowicki Andrzej Dziuba, który podziękował zebranych i wspominał Zmarłego. „Bóg, Kościół i ojczyzna – trzy wielkie prawdy, które wybrzmiewały w wielkiej harmonii. Dla niego ojczyzna nie mogła być bez Boga. Dla niego Kościół nie mógł nie służyć ojczyźnie. Dla niego ojczyzna nie mogła nie być użyteczną dla wielkiego dobra i tradycji Kościoła. Te trzy wielkie prawdy współbrzmiały i dlatego że były razem, słyszeliśmy, że wydały w życiu zmarłego tak wiele pięknych owoców, ufamy, że trwałych” – mówił bp Dziuba.

Ceremoniom pogrzebowym przewodniczył biskup łowicki. Ciało biskupa Orszulika złożono w krypcie prymasowskiej łowickiej katedry.

W kryptach łowickiej bazyliki katedralnej nazywanej „Wawelem Mazowsza” spoczywa dwunastu arcybiskupów gnieźnieńskich i prymasów Polski. Spoczywają tam m.in. prymasi Jan Lipski, Mikołaj Jan Prażmowski, Krzysztof Antoni Szembek, Adam Ignacy Komorowski i Władysław Aleksander Łubieński.

Uroczystości pogrzebowe rozpoczęły się już wczoraj Mszą św. pod przewodnictwem abp. Andrzeja Józwicza, nuncjusza apostolskiego w Rwandzie, homilię wygłosił abp Damian Zimoń, senior archidiecezji katowickiej. W liturgii uczestniczyli kardynałowie, arcybiskupi, biskupi, kapłani i rzesza wiernych. Obecni byli także władarze miasta i powiatu, przedstawiciele zgromadzeń zakonnych, wdowy i dziewice konsekrowane, a także konfraternia św. Wiktorii, której kult promował Zmarły.

Na początku Liturgii odczytany został list kondolencyjny Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski abp. Stanisława Gądeckiego. „(...) Kościół w Polsce i nasza ojczyzna wiele zawdzięczają śp. biskupowi Alojzemu, zwłaszcza w kontekście jego pracy w Sekretariacie Episkopatu Polski, w niezwykle trudnym czasie reżimu komunistycznego. Dzięki jego umiejętnościom negocjacyjnym, stał się jedną z kluczowych postaci w rozmowach, które doprowadziły do pokojowych przemian w 1989 roku i zwołania Okrągłego Stołu. Dziękuję Bogu za tak mądrego i doświadczonego pasterza, którego życie i posługę doskonale opisują słowa jego biskupiego zawołania: *Christo in aliis servire* – służyć Chrystusowi w drugich” – napisał abp S. Gądecki. Za: InfoSAC

OPAT CYSTERSÓW Z JĘDRZEJOWA LAUREATEM „ŚWIĘTOKRZYSKICH VICTORII”

O. Edward Stradomski, opat archiopactwa cystersów w Jędrzejowie oraz wydawnictwo „Jedność” znaleźli się wśród zdobywców tegorocznych „Świętokrzyskich Victorii”.

Wyróżnienie to jest przyznawane przez marszałka województwa dla najbardziej aktywnych w regionie. Uroczysta gala odbyła się 5 marca w Filharmonii Świętokrzyskiej.

Wzruszony opat Edward Stradomski przypomniał, że w jędrzejowskim klasztorze spędził 40 lat. – Już 22 lata jestem przełożonym. Jestem dumny z tego, że przez ten czas udało się zrobić coś dla lokalnej społeczności, a także dla pielgrzymów odwiedzających klasztor – powiedział.

Jego marzeniem, popartym wieloma staraniami, jest doprowadzeni do kanonizacji bł. Wincentego Kadłubka, patrona miasta, który spoczywa w opactwie jędrzejowskim.

O. Edward Stradomski pierwszy raz wybrany został opatem w marcu 1998 r.



Jędrzejów jest najstarszą siedzibą cystersów w Polsce. Opactwo zostało założone ok. roku 1140, jako pierwsze opactwo w Polsce i filia burgundzkiego klasztoru Morimond. W 1152 cy-

stersi założyli tam szpital klasztorny, jako najstarszy w Polsce. Opactwo jest obecnie także sanktuarium bł. Wincentego Kadłubka (1160-1223), który zrezygnował z biskupstwa krakowskiego i został cystersiem w Jędrzejowie. Tam dokończył pisanie Kroniki Polskiej.

Po II wojnie światowej opactwo zostało odnowione przez mnichów opactwa Szczyrzyc. Opactwo zostało ponownie erygowane w 1989 r. Obecnie znajduje się w klasztorze 20 mnichów.

Z kolei Adam Ogonowski, dyrektor zarządzający w wydawnictwie Jedność przyznał, że nagroda sprawia jemu i zespołowi ogromną satysfakcję. – To ogromny sukces, ale na pewno gdyby nie dyrekcja wydawnictwa, to nie miałyby ono aż takich rozmiarów i osiągnięć. Wszyscy ciężko na to pracujemy, ale bez wzorów, pewnych działań, wyrzeczeń i podpowiedzi, jak współpracować, firma by się tak dobrze nie rozwijała. Pojawiamy się na rynkach europejskich, zdobywamy bardzo trudne certyfikaty, przechodzimy wszelkiego rodzaju audyty i kontrole, a to otwiera nam kolejne rynki – powiedział Adam Ogonowski. Obecnie wydawnictwo wchodzi na rynek francuski, przeszło też audyt i certyfikację firmy ze Stanów Zjednoczonych.

Wydawnictwo powstało z założonej w 1918 r. Drukarni Diecezjalnej „Jedność”. Publikuje książki z zakresu teologii, bibliistyki,

duchowości, filozofii, historii, bioetyki i hagiografii. Wydawnictwo zajmuje się także wydawaniem podręczników szkolnych, przewodników metodycznych i pomocy dydaktycznych (także dla dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych). W 2003 r. wydawnictwo podpisało umowę i stało się partnerem niemieckiego Wydawnictwa HERDER.

Czasy powojenne były najtrudniejszym okresem w historii wydawnictwa. W 1949 r. drukarnia Jedność została upaństwowiona, w 1950 r. cofnięto koncesję, w 1960 r. Wydawnictwo przestało istnieć. Dopiero po dwudziestu latach bp Stanisław Szymecki doprowadził do przywrócenia działalności wydawnictwa. Za swoją ponad stuletnią działalność Wydawnictwo zostało wielokrotnie nagradzane, m.in. Małym Feniksem 2018.

Świętokrzyska Victoria została ustanowiona w 2008 r. Jej celem jest promowanie najbardziej aktywnych świętokrzyskich samorządów, przedsiębiorstw i osób. Nagroda przyznawana jest w trzech kategoriach: Samorządność, Przedsiębiorczość i Osobowość. W każdej z nich o statuetkę i prestiżowy laur zwycięzcy ubiega się pięćka nominowanych. W tym roku do plebiscytu zgłoszonych zostało w sumie 46 kandydatów.

Za: www.diecezja.kielce.pl

O. ROBERT WAWRZENIECKI OMI SEKRETARZEM WYKONAWCZYM KWPZM

Konsulta KWPZM na swojej ostatniej sesji w dniu 5 marca wybrała o. Roberta Wawrzenieckiego OMI sekretarzem wykonawczym KWPZM. Od maja 2019 r. podejmie on stałą pracę w sekretariacie Konferencji.

O. Robert Wawrzeniecki urodził się w 1973 roku w Poznaniu. W latach 1989-1993 nauka w Niższym Seminarium Duchownym w Markowicach, 1993-1994 nowicjat na Świętym Krzyżu, 1994-2000 studia i formacja w seminarium zakonnym w Obrze. Pierwsze śluby: 08.09.1994 roku, śluby wieczyste: 08.09.1998 roku, święcenia diakonatu 18.06.1999 roku i kapłańskie 17.06.2000 roku.

Magisterium z teologii duchowości: „Wylanie Ducha Świętego w Ruchu Odnowy w Duchu Świętym na podstawie katolickich publikacji polskojęzycznych”, na WT UAM w Poznaniu. Podjął studia uzupełniające na PWT we Wrocławiu: metody i formy pracy z Biblią, co zaowocowało publikacjami w miesięczniku „Katecheta”.

12. lat (2000-2012) posługa duszpasterska: Łąwa (2000-2002), Kodeń (2002-2003), Wrocław (2003-2006) i Kędzierzyn-Koźle (2006-2012). Katecheta w

szkole (nauczyciel dyplomowany). Zajmował się m.in. DA Fraszki (2003-2006) oraz animował Domowy Kościół (duszpasterz rejonowy 2006-2012), prowadząc rekolekcje.



7. lat misjonarz-rekolekcjonista (2012-2019): Poznań (2012-2014) oraz Łąwa – przełożony domu (2014-2019): misje parafialne, renowacje, rekolekcje, peregrynacje, kazania okolicznościowe oraz rekolekcje dla metodą „lectio divina” (Karmel Kraków-Łobzów). Publikacje w pracach zbiorowych (m.in. WAM, Salwator): „Homilie, kazania i mowy okolicznościowe. Tom IV (XIII)” (2015); „O Maryi nigdy dość” (2016); „Głosimy ukrzyżo-

wanego” (2017) i „O życiu i śmierci” (2017). Wydał „Kazania pasyjne. W mocy Bożego Ducha” (2019). Kolejne publikacje w pracach zbiorowych są w przygotowaniu.

Redagował kwartalnik seminaryjny „Mozaika Obrzańska” (1996-2000) oraz gazetki parafialne we Wrocławiu (2003-2006) i Kędzierzynie-Koźlu (2006-2012). Uczestniczył w powstawaniu gminnej gazetki „Pozytywka Kodeńska” (2002-2003). Wiele lat współpracował z pijarskim „eSPe”, a także okazjonalnie z innymi pismami, a także publikował teksty harcerskie (był m.in. na zjeździe założycielskim ZHR). Animował audycje katolickie w Radiu Łąwa (200-2002), Radiu Rodzina we Wrocławiu oraz TVP3 Wrocław (2003-2006). Przez pewien czas był zaangażowany na portalu „Wiara” w tzw. „księdza na chacie”.

Opracowywał materiały archiwalne dotyczących Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej w Polsce w latach 1945-1989, prezentując swoje odkrycia w publikacjach IPN, gazetkach parafialnych czy konferencjach naukowych i popularnonaukowych. Współpracując z Krzysztofem Szwarzgrykiem brał udział w pochówku na Cmentarzu Osobowickim we Wrocławiu ofiar represji komunistycznych. Animował kaznodziejsko liczne uroczystości patriotyczne (AK, Kresowanie, Żołnierze Wyklęci itp.). **Red**

EKSHUMACJA, REKOGNICJA I TRANSLACJA DOCZESNYCH SZCZĄTKÓW ŚŁ. B. RUDOLFA WARZECHY OCD

W procesie beatyfikacyjnym wyznawcy należy udowodnić jego heroiczną praktykę cnót, a nadto trzeba wyprosić cud za jego przyczyną. Powinno się też zabezpieczyć jego doczesne szczątki, które z chwilą beatyfikacji stają się relikwiami i mogą być w Kościele przedmiotem kultu publicznego.

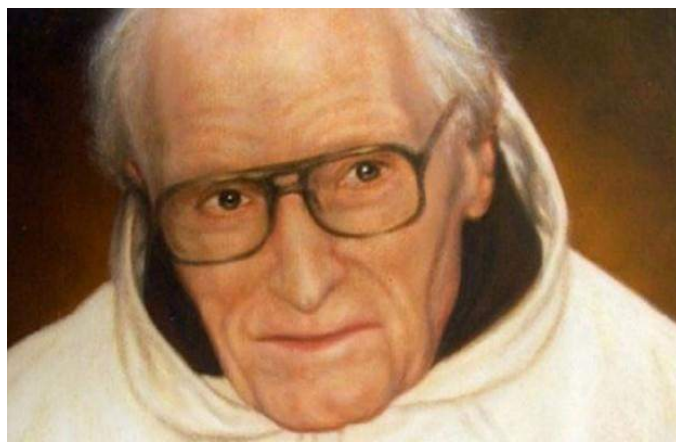
Takim postępowaniem procesowym od 2011 r. objęty jest sługa Boży o. Rudolf Warzecha (1919-1999), karmelita bosy z klasztoru w Wadowicach. W dniu 1 marca 2019 r., to jest w dwudziestolecie śmierci i pogrzebu Sługi Bożego, za zgodą Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych z Rzymu oraz Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Wadowicach, została dokonana ekshumacja, kanoniczne rozpoznanie (rekognicja) i przeniesienie (translacja) jego doczesnych szczątków z kwatery karmelitańskiej wadowickiego cmentarza parafialnego do kościoła karmelitów bosych w Wadowicach.

Prace ekshumacyjne, w części których wziął udział Ks. Abp Marek Jędraszewski, metropolita krakowski, zostały dokonane przez piętnastoosobową komisję mianowaną przez tegoż metropolitę krakowski, na czele z ks. dr. Andrzejem Scąbrem, kierownikiem Referatu Spraw Beatyfikacyjnych w Kurii Metropolitalnej w Krakowie i o. prof. dr. hab. Wiesławem Kiwiorem OCD, biegłym z prawa kanonizacyjnego. W skład komisji weszli świadkowie miejsca pochówku kandydata na ołtarze (ks. prał. Tadeusz Kasperek i Stanisława Warzecha), biegli z anatomii i medycyny, technicy i duchowni – wśród których przełożony prowincjalny Zakonu Karmelitów Bosych z Krakowa – o. mgr. lic. Tadeusz Florek OCD, o. mgr Grzegorz Irzyk OCD – przeor i o. dr hab. Szczepan T. Praśkiewicz OCD – postulator.

Wydobyte z grobu ziemnego doczesne szczątki Sługi Bożego zostały oczyszczone i kanonicznie rozpoznane przez biegłych z anatomii (dr Władysławę Misiarz i dr Barbarę Hołą z zespołem pielęgniarskim). Złożono je następnie w miedzianej, pokrytej dębowym drewnem trumnie, wykonanej przez Zakład Pogrzebowy Józefa Dąbrowskiego z Tomic, którą hermetycznie zamknięto i opieczętowano lakową pieczęcią Kurii Metropolitalnej. Trumnę przeniesiono do drewnianego, licującego z wystrojem kościoła sarkofagu, nad którym został umieszczony na ścianie duży stylizowany herb zakonu z portretem Sługi Bożego. Zarówno sarkofag jak i obraz wykonali miejscowi fachowcy – artyści, którzy oświadczyli, że pragną pozostać anonimowi.

Zgodnie z wytycznymi prawa kanonizacyjnego, podczas prac ekshumacyjno-rekognicyjnych doczesnym szczątkom nie oddawano czci publicznej, jaka należna jest relikwiom błogosławionych i świętych dopiero po oficjalnym orzeczeniu Kościoła wyrażającym się w beatyfikacji i kanonizacji. Dlatego też sarkofag, znajdujący się na wysokości kruchty w lewej nawie kościoła klasztorowego, będzie strzegł doczesnych szczątków o. Rudolfa do czasu jego beatyfikacji, kiedy to, po ponownej ich rekognicji i pobraniu części do kapsułek, będą mogły być nazywane relikwiami i odbierać publiczną cześć w Kościele.

Współbracia Sługi Bożego z wadowickiego klasztoru, a zwłaszcza wierni, którzy korzystali z posługi duszpasterskiej o. Rudolfa w kościele „na Górcie”, a później licznie nawiedzali jego grób na cmentarzu, by prosić Boga o łaski za jego przyczyną, wyrażają swoje zadowolenie z faktu, że wrócił on „do siebie”, to jest do klasztoru „na Górcie” i modlą się o cud za jego przyczyną i o wyniesienie tego kierownika duchowego, opiekuna chorych i cierpiących do chwały ołtarzy.



Zewnętrzny wystrój grobu Sługi Bożego w kwaterze karmelitańskiej wadowickiego cmentarza parafialnego zostanie nadal zachowany, znacząc miejsce pierwotnego pochówku kandydata do chwały ołtarzy. Zostanie tam dodana tabliczka z informacją, że doczesne szczątki o. Rudolfa zostały przeniesione do kościoła karmelitów bosych.

W niedzielę 3 marca sarkofag Sługi Bożego pobłogosławił i Eucharystii o jego wyniesienie na ołtarze przewodniczył Ks. Bp Roman Pindel, ordynariusz diecezji bielsko-żywieckiej, który jako wadowiczanie znał o. Rudolfa Warzechę od swego dzieciństwa i był świadkiem w jego procesie beatyfikacyjnym.

Biuro Postulatorskie Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych

RODZICE I SPRAWCY PROFANACJI W PANEWNIKACH PRZEPROSILI

Chłopak i dziewczyna, którzy uczestniczyli w profanacji kalwarii w Katowicach-Panewnikach, przeprosili proboszcza i wyrazili żal. To są dzieciaki z dobrych, wierzących rodzin. Ich rodzice przeżywają dramat. Dzieci też, bo są wystraszone – komentuje ojciec Alan Rusek, proboszcz franciszkańskiej parafii w Katowicach-Panewnikach. – Te nastolatki nie zdawały sobie sprawy, jaki

rozgłos przyjmie ich wybryk. Żalują i przepraszają – relacjonuje.

Przypomnijmy, że nastolatki w figurach Jezusa i Maryi nabazgrali 22 lutego obsceniczne rysunki. Ściany kilku kaplic różańcowych i kalwaryjskich pokryli satanistycznymi napisami. Mówiły o tym media w całej Polsce, a swoje oburzenie wyraziła nawet ambasador USA, Georgette Mosbacher.

Trzeci z 16-latków na razie z przeprosinami nie przyszedł. Mieszka w sąsiedniej parafii i przekazał już swojemu proboszczowi, że też się wybiera.

Młodych rozpoznał na zdjęciach z monitoringu jeden z rodziców. Dzięki niemu sprawcy dewastacji sami zgłosili się na policję. – To są dzieci, które dotąd nie sprawiły trudności wychowawczych. To był młodzieńczy, głupi wybryk – uważa ojciec Alan.

Podkreśla jednocześnie, że nie umniejsza wagi tej profanacji. Stała się rzeczą bardzo poważną, zwłaszcza na płaszczyźnie duchowej.

– Młodzi przyszli przeprosić w Środę Popielcową. Powiedziałem im, że początek Wielkiego Postu dla nich też jest

jakaś szansą, żeby wpisać się w czas pokuty. Wskazałem na potrzebę skorzystania z sakramentu spowiedzi świętej – relacjonuje proboszcz.

Nastolatki staną teraz przed sądem dla nieletnich. Dwoje spośród sprawców zadeklarowało już, że jest gotowych do różnych prac w ramach wolontariatu. Mogą to być m.in. prace porządkowe na kalwarii panewnickiej. – Pracy jest tam dużo, a ludzi zawsze brakuje – mówi ojciec Alan.



usuwanie skutków profanacji

– Jakież konsekwencje trzeba ponieść. Trzeba jednak pamiętać, że ci młodzi dopiero wchodzi w dorosłe życie. Każdy z nas ma różne doświadczenia z dzieciństwa. Trzeba dać im szansę. Teraz od postawy tych młodych zależy, czy coś dobrego z tego wyniknie – komentuje proboszcz. Za: www.katowice.gosc.pl

Jak informuje portal internetowy www.prowincja.panewniki.pl figury Kalwarii Panewnickiej zostały już oczyszczone ze skutków profanacji.

KARMEŁITANKI ZAWIĄŁY DO GIETRZWAŁDU

Siostry z klasztorów klauzurowych spotkały się w Gietrzwałdzie, by omówić kwestię utworzenia federacji.

Kongregacja ds. Życia Konsekwowanego w 2018 r. opublikowała dokument „Cor Orans”, który nakazał klasztorom kontemplacyjnym tworzyć federację. Do Gietrzwałdu przyjechały przedstawicielki 16 żeńskich wspólnot karmelitańskich z prowincji warszawskiej, by pracować nad statutami nowej federacji.

– Zamysł federacji był najpierw odpowiedzią na sytuację na Zachodzie. Wspólnoty potrzebowały pomocy i wsparcia. Federacja dla klasztorów w Polsce jest najpierw szansą, by każda wspólnota na nowo przemyślała swój charyzmat i swoje uwarunkowania w danej diecezji – mówi o. Wojciech Ciach OCD, delegat ds. mniszek. – Kościół jest ciałem, organizmem, który musi żyć pełnią życia. Nie ma takich części, które byłyby zupełnie oddzielone od swoich sióstr i braci. Kościół z troską o żywotność naszych wspólnot najpierw zachęcał, a teraz nakazuje tworzenie federacji. Mają one służyć pogłębieniu siostrzanej komunii przy zachowaniu autonomii wspólnoty. Federacja ma służyć temu, byśmy żyły w siostrzanej miłości – mówi s. Teresa od Dzieciątka Jezus OCD ze Spręcowa.

– Na czele takiej federacji ma stanąć siostra wybrana spośród wszystkich domów. Wraz z radą federacji będzie towarzyszyć

wspólnotą i je wspierać – tłumaczy s. Agnieszka od Niepokalanej Matki Wielkiego Zawierzenia OCD z klasztoru z Gdyni-Orłowa. – Zadaniem federacji jest umacnianie autonomii klasztorów w przestrzeni zdolności formacyjnych, samodzielności personalnej i materialnej, jak również wierności charyzmatowi terezańskiemu – dodaje s. Miriam od Jezusa OCD ze Spręcowa.



– Życie kontemplacyjne wyszło poza środowisko chrześcijańskie. Jesteśmy narażeni na rozmycie tego pojęcia. Stąd ważne dla Kościoła jest odkrycie życia kontemplacyjnego połączonego z klauzurą. Federacja ma stać na straży takiej formy życia – dodaje o. Wojciech Ciach OCD, delegat ds. mniszek.

Za: www.archwarmia.pl

SPOTKANIE FRANCISZKAŃSKICH PRZEŁOŻONYCH W GDAŃSKU

W dniach 25 – 28 lutego 2019 r. w Gdańsku spotkali się przełożeni franciszkańskich klasztorów Prowincji św. Maksymiliana M. Kolbego z Polski, ale również z Litwy, Szwecji, Niemiec, Węgier oraz przedstawiciel braci pracujących w USA. Z radością zostali przywitani bracia z Węgier, którzy po raz pierwszy uczestniczyli w takim spotkaniu. Po reorganizacji obecności, klaszto-

ry na Węgrzech i w Siedmiogrodzie stały się delegaturą gdańskiej prowincji franciszkańskiej.



Bracia spotkali się na wspólnej modlitwie, ale również po to, aby omówić sprawy dotyczące życia i funkcjonowania klasztorów. W trakcie spotkania, oprócz zagadnień związanych z ekonomią, z ochroną danych osobowych i bieżących spraw, przełożeni mieli okazję odwiedzić Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku. Był to element formacyjny wpisany w obchody 80-lecia wybuchu II Wojny Światowej.

Za: www.franciszkanie.gdansk.pl

MISTERIA U PALLOTYNÓW W OŁTARZEWIE

Bezpłatne wejściówki na misteria wystawiane przez pallotyńskich kleryków w Ołtarzewie rozchodzą się błyskawicznie. Poniżej terminy spektakli. W ubiegłym roku chętnych był o tak

dużo, że zabrakło biletów. Wystawiono więc kilka dodatkowych spektakli. Gotowe są już kostiumy, trwają ostatnie próby i „dopinanie” szczegółów. Efekty wielomiesięcznych przygotowań pallotyńskich kleryków, widzowie będą mogli zobaczyć po raz pierwszy 15 marca, podczas premierowego spektaklu misteriów w Wyższym Seminarium Duchownym Stowarzyszenia

Apostolstwa Katolickiego w Ołtarzewie. W tym roku ich sztuka nosi tytuł: „Nie z tego świata...”, a jej scenariusz mocno osadzono na Ewangelii, zwłaszcza na pismach św. Jana. Po latach spektakli mocno przepełnionych symboliką, powrócono do koncepcji tradycyjnych misterium, bardzo realistycznie pokazujących mękę i śmierć Jezusa.

Ponieważ niektóre sceny są drastyczne, na tegoroczne przedstawienia zaprasza się widzów w wieku powyżej 12 lat. Spektakl trwa też nieco dłużej, ponad 1,5 godz.



Tym razem w ołtarzewskim spektaklu widz prześledzi całe życie Chrystusa, który choć sam jest „nie z tego świata”, przyszedł zbawić „ten świat”. Będzie Mu towarzyszył od narodzin w betlejemskiej grotcie, aż po ukrzyżowanie na Golgocie. Zobaczy różne wymiary Jego misji, polegającej na zbawieniu człowieka, ale też na nauczaniu o Królestwie Bożym i uzdrawianiu ludzi z ich chorób i słabości.

– Rola Jezusa jest dla mnie bardzo trudna – przyznaje alumn Bartłomiej Andrych SAC, równocześnie autor scenariusza i reżyser. – Przygotowuje się do niej przede wszystkim na kolacjach, na modlitwie. Wymaga pokazania Chrystusa jako zwyczajnego człowieka, który zachowuje się naturalnie, nie prze-

mawia językiem kazań, przeżywa ludzkie emocje, potrafi się zdenerwować, ale przy tym nie grzeszy. Jest człowiekiem i Bogiem. Na scenie w Ołtarzewie wystąpi 22 alumnów pallotyńskiego seminarium. W roli Maryi gościnnie wystąpi s. Jadwiga Próchnicka, pallotynka pracującą w seminarijnym rektoracie. Marię Magdalenę zagra Joanna Mazurkiewicz z duszpasterstwa działającego przy ołtarzewskiej parafii księży pallotynów.

Misteria w pallotyńskim seminarium wystawiane są od ponad 60 lat. W ubiegłym roku obejrzało je ok. 5 tys. osób, a chętnych było tak dużo, że zorganizowano dodatkowe pokazy. W tym roku także bilety rozchodzą się błyskawicznie.

– Nasi klerycy mają świadomość, że ich granie ma pomóc widzom lepiej przygotować się do przeżycia największej tajemnicy chrześcijaństwa. I to ewangelizacyjne zadanie udaje się im wypełnić. Widzą reakcje sali, słyszą pozytywne komentarze po spektaklach... Dla nich samych wystawienie sztuki w czasie Wielkiego Postu to wielkie rekolekcje, ale i wyrzeczenia, bo przygotowania pochłaniają dużo czasu i wymagają wielu zabiegów – mówi ks. dr Przemysław Podlejski SAC, wicerektor WSD w Ołtarzewie, opiekun misterium.

Spektakle są biletowane, ale bezpłatne. Po każdym z nich można złożyć dobrowolną ofiarę na rzecz seminarium. Wejściówki można rezerwować pod numerem tel.: 796 680 317. Jest możliwość zwiedzenia seminarium przed spektaklem. Przy pallotyńskim seminarium działa także Centrum Edukacyjno-Formacyjne, w którym można skorzystać z noclegów oraz posiłków. Więcej informacji na: wsdsac.pl.

Terminy spektakli

15 marca, godz. 19 – premiera;	16 marca, godz. 14 i 16.30;
22 marca, godz. 19;	23 marca, godz. 14 i 16.30;
29 marca, godz. 19;	30 marca, godz. 14 i 16.30;
5 kwietnia, godz. 19;	6 kwietnia, godz. 14 i 16.30;
12 kwietnia, godz. 19;	13 kwietnia, godz. 14 i 16.30.

Za: www.wsdsac.pl

PEREGRYNACJA RELIKWII BŁ. KS. JÓZEFA STANKA SAC

3 marca w parafii św. Kwiryna w Łąpszach Niżnych, abp Marek Jędraszewski rozpoczął peregrynację relikwii bł. ks. Józefa Stanka SAC, który urodził się w tej miejscowości. Metropolita zaznaczył podczas homilii jak młodym kapłanem był, kiedy wybuchło powstanie warszawskie. Przyszło mu dać świadectwo swojej wiary, które niewątpliwie objawiało się w towarzystwie ludności, byciu z nimi w tych trudnych czasach, w jakich żył. Józef Stanek urodził się 6 grudnia 1916

r. w Łąpszach Niżnych. Święcenia kapłańskie przyjął w 1941 roku w Warszawie z rąk abp Stanisława Galla.



Później posługiwał jako kapelan w oddziale Armii Krajowej „Kryśka” pod pseudonimem „Rudy”. Uczestniczył w powstaniu warszawskim, pomagał lud-

ności cywilnej, opatrywał rannych, towarzyszył umierającym. Kiedy otrzymał propozycję przeprawy na drugi brzeg Wisły – odmówił. Został wzięty do niewoli, był torturowany. 23 września 1944 roku został powieszony na własnej stule. W 1999 roku Jan Paweł II ogłosił księdza Józefa Stanka błogosławionym. Tym samym znalazł się on w gronie 108 męczenników II wojny światowej. W 2001 roku do Łąpsz Niżnych zostały sprowadzone jego relikwie. Wcześniej również jego imię otrzymała Szkoła Podstawowa. Uroczystość rozpoczęła peregrynację relikwii w dekanacie niedzickim.

Za: www.pijarzy.pl

KAPUCYŃSKA POSŁUGA DLA BEZDOMNYCH

Oprócz bezpośredniej pomocy, jaką Dzieło Pomocy św. Ojca Pio niesie osobom doświadczającym bezdomności, mamy jeszcze jedno równie ważne, zadanie – zmianę stereotypów

dotyczących osób bez domu. Jednym ze sposobów, w jaki to robimy jest głoszenie kazań w zaprzyjaźnionych kościołach.

Dzięki gościnności parafii, kaplic, domów zakonnych co roku odwiedzamy kilkadziesiąt miejsc, które otwierają przed nami swoje drzwi i serca. Przez cały dzień głosimy w nich Słowo

Boże i w Jego świetle mówimy o naszych ubogich braciach i siostrach.



Podczas homilii kapucyńscy kapłani dzielą się swoim doświadczeniem pracy z osobami bezdomnymi, zwracając uwagę na

stereotypy, jakie narosły przez lata wokół osób bez domu. Na każdej Mszy Świętej są obecni wolontariusze Dzieła, którzy rozdają ulotki, odpowiadają na pytania i dają świadectwem swojej posługi.

Drodzy Kapłani, bardzo chętnie odwiedzimy Wasze kościoły, parafie, ośrodki duszpasterskie! Na pewno będziemy w stanie ustalić wspólnie dogodny termin, w jakim ekipa Dzieła Pomocy mogłaby pojawić się u Was, by opowiedzieć o swojej pracy z najuboższymi.

Chętnych prosimy o kontakt na: [kontakt\(na\)dzielopomocy.pl](mailto:kontakt(na)dzielopomocy.pl) lub pod numer telefonu 12 433 51 13.

Drodzy Czytelnicy, możecie, jako nasi Ambasadorzy, zapytać swoich Księża Proboszczów, czy chcieliby zaprosić nas na niedzielę do parafii. Dostarczymy Wam potrzebne materiały – ulotki i plakat, by móc przedstawić działalność Dzieła. Chętnych prosimy o kontakt na: [kontakt\(na\)dzielopomocy.pl](mailto:kontakt(na)dzielopomocy.pl) lub pod numer telefonu 12 433 51 62. [Za: www.kapucyni.pl](http://www.kapucyni.pl)

Refleksja tygodnia

MUSIMY UWOLNIĆ SIĘ OD MACEK KONSUMIZMU

Homilia papieża Franciszka w Środę Popielcową

„Dmijcie w róg na Syjonie, zarządzcie święty post” (Jl 2,15), mówi prorok w pierwszym czytaniu. Wielki Post otwiera się rozdzierającym dźwiękiem: rogu, który nie pieści uszu, ale ogłasza post. Jest to dźwięk mocny, który chce spowolnić nasze życie, zawsze zabiegane, ale często nie wiedząc dokąd. Każe się zatrzymać, przejść do tego, co istotne, do postu od tego zbędnego, które rozprasza. To pobudka dla duszy.



Dźwiękowi tej pobudki towarzyszy orędzie, jakie Pan przekazuje przez usta proroka, przesłanie krótkie i stanowcze: „Nawróćcie się do mnie” (w. 12). Powrócić. Jeśli musimy powrócić, to znaczy, że poszliśmy gdzie indziej. Wielki Post, to czas na ponowne odnalezienie kursu życia. Ponieważ na drodze życia, tak jak w każdej podróży, ważne jest, by nie stracić z oczu celu. Gdy natomiast tym co interesuje jest patrzeć na krajobraz lub zatrzymywanie się na positek, to daleko nie zajdziemy.

Każdy z nas może zadać sobie pytanie: czy w podróży życia szukam kursu? Czy zadowolam się żyjąc chwilą, myśląc tylko o tym, by było mi dobrze, rozwiązywać pewne problemy i tro-

chę się zabawić? Jaki jest kurs? Być może troska o zdrowie, o którym dziś wielu mówi, że jest najważniejsze, ale prędyż czy później przemienie? Być może majątek i pomyślność? Ale nie po to jesteśmy na świecie. Nawróćcie się do mnie – mówi Pan. Do mnie. Pan jest celem naszej podróży w świecie. Kurs musi być wytyczony na Niego.

Jest nam dziś dany znak, by odnaleźć kurs: popiół na głowę. To znak, który każe nam pomyśleć o tym, o czym myślimy. Nasze myśli często dążą za rzeczami przemijającymi, które przychodzą i odchodzą. Lekka warstwa popiołu, jaką otrzymujemy służy, by nam powiedzieć z delikatnością i prawdą: z tak wielu rzeczy, które masz na myśli, za którymi codziennie gonisz i o które zabiegasz, nic nie zostanie. Nieważne, jak bardzo będziesz się trudził, z życia nie zabierzesz ze sobą żadnego majątku. Sprawy doczesne zanikają, jak pył na wietrze. Dobra są tymczasowe, władza przemija, sukces ma swój kres. Panująca dziś kultura pozorów prowadząca, by żyć dla rzeczy, które przemijają, jest wielkim kłamstwem. Jest bowiem jak ogniasty podmuch: gdy się skończy, zostaje tylko popiół. Wielki Post to czas uwolnienia się od iluzji życia w pogoni za prochem. Wielki Post to ponowne odkrycie, że jesteśmy stworzeni dla ognia, który zawsze płonie, nie dla popiołów, które natychmiast gasną; dla Boga, a nie dla świata; dla wieczności Nieba, a nie dla oszustwa ziemi; dla wolności dzieci, a nie dla zniewolenia rzeczami. Możemy dziś zadać sobie pytanie: po której jestem stronie? Czy żyję dla ognia czy też dla popiołu?

W tej drodze powracania do tego, co istotne, jaką jest Wielki Post, Ewangelia proponuje trzy etapy, które Pan każde nam przejść bez obłudy, bez fikcji: jałmużny, modlitwy, postu. Cemu one służą? Jałmużna, modlitwa i post prowadzą nas do trzech rzeczywistości, które nie zanikają. Modlitwa łączy nas ponownie z Bogiem; miłosierdzie z bliźnim; post z samymi sobą. Bóg, bracia, moje życie: oto realia, które nie kończą się

w nicości, w które trzeba inwestować. Wielki Post zachęca nas właśnie do spojrzenia: ku temu, co w Górze poprzez modlitwę, która wyzwala z życia horyzontalnego, płaskiego życia, w którym znajdujemy czas dla siebie, ale zapominamy o Bogu. Następnie ku drugiemu człowiekowi, przez miłosierdzie, które uwalnia od próżności posiadania, od myślenia, że wszystko układa się dobrze, jeśli mi pasuje. W końcu zachęca nas, abyśmy spojrzeli do naszego wnętrza, przez post który uwalnia nas od przywiązania do rzeczy, od doczesności, która znieczula serce. Modlitwa, miłosierdzie, post: trzy inwestycje na rzecz skarbu, który trwa.

Jezus powiedział: „Gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje” (Mt 6, 21). Nasze serce zawsze zmierza w pewnym kierunku: jest jak kompas szukający ukierunkowania. Możemy je nawet porównać do magnesu: musi się czegoś trzymać. Ale jeśli przywiązujemy się tylko do rzeczy doczesnych, wcześniej czy później stajemy się ich niewolnikami: rzeczy, którymi powinniśmy się posługiwać stają się rzeczami, którym służymy. Aspekt zewnętrzny, pieniądze, kariera, rozrywki: jeśli dla nich żyjemy, staną się bożkami, które nas wykorzystują, syrenami, które nas oczarowują, a potem odsyłają bez celu. Natomiast, jeśli serce przywiązuje się do tego, co nie przemija, odnajdujemy siebie i stajemy się wolni. Wielki Post jest czasem łaski, aby uwolnić serce od próżności. Czasem uzdrowienia od uza-

leźnień, które nas uwodzą. Czasem utkwienia spojrzenia w tym, co pozostaje.

Gdzie zatem możemy utkwić wzrok w okresie Wielkiego Postu? W Krucyfiksie. Jezus na krzyżu jest kompasem życia, który kieruje nas ku Niebu. Ubóstwo drzewa, milczenie Pana, Jego ogołocenie ze względu na miłość ukazują nam konieczność prostszego życia, wolnego od zbytniego zabiegania o rzeczy. Jezus z krzyża uczy nas mocnej odwagi wyrzeczenia. Nigdy nie będziemy bowiem mogli pójść naprzód, niosąc nieporęczne ciężary. Musimy uwolnić się od macek konsumizmu i sideł samolubstwa, od pragnienia coraz więcej, od stałego niezadowolenia, od serca zamkniętego na potrzeby ubogich. Jezus, który na drzewie krzyża płonie miłością, wzywa nas do życia płonącego Nim, które nie zatracą się w popiołach świata; życia płonącego miłością i które nie gaśnie w przeciętności. Czy trudno jest żyć tak, jak On tego żąda? Tak, ale prowadzi to do celu. Ukazuje to Wielki Post. Zaczyna się on od popiołu, ale na końcu prowadzi nas do ognia Nocy Paschalnej; do odkrycia, że w grobie ciało Jezusa nie staje się popiołem, ale chwalebnie zmartwychwstaje. Odnosi się to również do nas, którzy jesteśmy prochem: jeśli z naszymi słabościami powrócimy do Pana, jeśli obierzemy drogę miłości, to osiągniemy życie, które nie zachodzi. I z pewnością będziemy przebywać w radości.

Za: KAI

Wiadomości ze świata

BENEDYKTYŃSKI OPAT PROWADZI PAPIESKIE REKOLEKCJE



Ojciec Święty jest na wielkopostnych rekolekcjach. Zgodnie z tradycją tego pontyfikatu, odbywają się one w ośrodku rekolekcyjnym w Aricci pod Rzymem.

Papieżowi towarzyszy 65 współpracowników z Kurii Rzymskiej. Codziennie wysłuchują dwóch nauk, które w tym roku głosi włoski benedyktyn Bernardo Gianni.

- Z miłością Kościoła i jego świętością świat może i powinien na nowo zapłonąć ogniem miłości. I to jest mój wkład, który pragnę pozostawić w waszych sercach, aby nasze zaangażowanie duszpasterskie, nasze towarzyszenie ludziom, którzy zostali powierzeni nam przez Pana, naprawdę stało się żywym ogniem naszych pragnień i powrotem do bycia pięknym miejscem pokoju, sprawiedli-

wości, harmonii - to słowa tegorocznego rekolekcjonisty papieskiego wypowiedziane w czasie pierwszej konferencji.

Benedyktyński opat Bernardo Fancesco Maria Gianni zaznaczył, że na współczesny, otaczający nas świat musimy spojrzeć wzrokiem wiary, nawet jeżeli jest w nim tyle popiołu, prochu, bierności, bez prawdziwego życia. Spojrzenie

takie jest potrzebne, aby móc na nowo rozpalić w nim ogień miłości, dać mu nowe ewangeliczne życie w Chrystusie. Stąd musi ono nieść znaki paschalne, śmierci i zmartwychwstania Jezusa, który poprzez nie czyni nasze człowieczeństwo nowym.

"Naszym życiem, nadzieją, przyszłością jest Jezus - powiedział włoski benedyktyn. - «Życie konsekrowane jest w Kościele wizją profetyczną, spojrzeniem, które widzi Boga obecnego w świecie, nawet jeżeli wielu nie jest o tym przekonanych». Tak mówił Papież Franciszek

na Mszy dla osób zakonnych. Uważam jednak, że to słowa, które mogą być ważne dla nas wszystkich".

Za: www.deon.pl

PRAKTYKA „MEMENTO MORI” ODŻYWA W WIELKIM POŚCIE

Jedna z sióstr ze zgromadzenia Córek Św. Pawła podjęła próbę odświeżenia dawnej praktyki chrześcijańskiej „memento mori” – pamiętaj, że umrzesz – która miała przypominać każdemu o nieuniknionej śmierci.

Zgromadzenie, założone przez bł. Jakuba Alberione, wydało w zeszłym roku wielkopostny modlitewnik, którego autorką jest siostra Theresa Aletheia Noble. Obecnie drukowany jest ponownie ponieważ pierwszy nakład został szybko wyprzedany. Książka została napisana tak, aby pomóc zainteresowanym medytować nad różnymi momentami swojego życia i ostatecznie pamiętać o chrześcijańskiej nadziei zmartwychwstania, możliwej dzięki zwycięstwu Chrystusa nad śmiercią. Wszystko zaczęło się, kiedy córka św. Pawła ustawiła na swoim biurku ceramiczną czaszkę.

„Memento mori”, jest terminem, który w pierwszej kolejności kojarzy się ze średniowieczem. Natomiast już w Starym Testamencie znajdujemy słowa: „We wszystkich sprawach pamiętaj o swym kresie, a nigdy nie zgrzeszysz” (Syr 7, 36) – czytamy w księdze Mądrości Syracha. Podobnie Chrystus, który zaprasza nas, abyśmy zaparli się samych siebie, nieśli swój krzyż i naśladowali Go, ponieważ kto chce zachować swoje życie ten je utraci. (Por. Łk 9, 23).

Jak podkreśla siostra Theresa, starożytna praktyka pamięci o nieuniknionej śmierci może wnieść radość, skupienie i owocność do życia każdego. Dla chrześcijan jest to praktyka, która przekracza rzeczywistość życia ziemskiego i śmierci ciała. W

mocy Jezusa Chrystusa sięga za horyzont tego życia, aż do wiecznej szczęśliwości w niebie.

Amerykańska zakonnica zdaje sobie sprawę z tego, że symbol czaszki i kości został zdechrystianizowany na przestrzeni wieków przez niejednokrotnie wrogą chrześcijaństwu kulturę. Jednocześnie wierzy, że można mu przywrócić jego religijne znaczenie. W Europie znajduje się wiele miejsc sakralnych wykonanych z kości. Jak choćby krypta kapucyńska w Rzymie zbudowana ze szczątków 3,7 tys. ciał, należących do kapucyńskich braci. „Wielu ludzi jest zaszokowanych, zbulwersowanych i uważa to za dziwactwo – mówi siostra Theresa, dodając – ale jeżeli, ktoś mówi, że jest zaszokowany to znaczy, że medytacja nad śmiercią może być mu pomocna”.



Siostra Theresa Aletheia odniosła również wielki sukces, publikując swoje refleksje o śmierci na portalu społecznościowym Twitter. Jak zwraca uwagę zakonnica, zarówno ona jak i wiele innych osób doświadczyło wielkiej zmiany w życiu duchowym dzięki tym refleksjom. *Michał Król SJ* Za: www.vaticannews.va

CZY JEZUITA PORWANY PRZEZ ISIS ZOSTANIE UWOLNIONY?

Rewelacyjna wiadomość, w którą trudno uwierzyć. Jest szansa, że jezuita porwany przez terrorystów z ISIS powróci do nas – pisze Wojciech Żmudziński SJ.

Pojawiła się nadzieja, że nasz włoski współbrat, o. Paolo Dall'Oglio SJ, który został porwany przez ISIS w 2013 roku, żyje. Czekamy na potwierdzenie tej radosnej wiadomości. Trwają starania o jego uwolnienie.



Wraz z nim są prawdopodobnie inni, którzy zostali porwani przed laty w Syrii:

m.in. dziennikarz John Cantile i nowozelandzka pielęgniarka.

Medialne doniesienia potwierdził dzisiaj o. Antonio Spadaro SJ – redaktor naczelny La Civiltà Cattolica. Nie mamy pewności, ale wszystko na to wskazuje, że misjonarz żyje. Potwierdził to libański dziennik Al-akhbar. Ojciec Paolo znany jest i bardzo ceniony przez syryjskich chrześcijan jako założyciel słynnej Wspólnoty al-Khalil w Deir Mar Musa.

Za: www.jezuici.pl

KURS ODNOWY DUCHOWEJ W BOŁSZOWCACH

W dniach od 24 lutego do 1 marca 2019 r., w Centrum Pokoju i Pojednania przy sanktuarium Matki Bożej w Bolszowcach, odbył się drugi tydzień Kursu Odnowy Duchowej dla sióstr zakonnych z obydwu Kościołów katolickich na Ukrainie.

Tematem drugiego tygodnia formacji była „Identyczność osoby zakonnej”. Podczas Kursu konferencje głosiły: s. Nela ze Zgromadzenia Sióstr od Aniołów (Identyczność osoby. Mentalność ofiary), s. Lena ze Zgromadzenia Córek Najczystsze Serca Maryi (Kryzys i rozwój identyczności) i s. Teodora ze Zgromadzenia Sióstr Redemptorystek (Dar i wezwania identyczności osób konsekrowanych). Wprowadzenia do medytacji głosił o. Stanisław Kawa a wprowadzenia do filmu miał o. Stanisław Pękała. Pracę w grupach, razem z s. Leną, s. Teodorą i o. Sawą prowadził o. Stanisław Nuckowski. S. Nela poprowadziła treningi grupowe i podzieliła się swoim doświadczeniem pracy z osobami zakonnymi i z ludnością na terenach okupowanych.



W czasie kursu oprócz wykładów, pracy w grupach, treningów i medytacji słowa Bożego była też Adoracja Najświętszego Sakramentu, Eucharystia i indywidualne rozmowy oraz Sakrament Pokuty i Pojednania. o. *Stanisław Pękała*

Za: www.franciszkanie.pl

NOWY FRANCISZKAŃSKI KLASZTOR W WIETNAMIE

Dnia 2 marca 2019 roku, o godz. 17.30 ponad sto osób, w tym kapłani, osoby zakonne, rodziny, dobroczyńcy i franciszkanie zgromadzili się w klasztorze Wniebowzięcia NMP w Cù Chi w Wietnamie, by uczestniczyć w otwarciu i poświęceniu nowego domu formacyjnego.

Liturgii przewodniczył Joseph Nguyễn Tấn Tường biskup Phú Cường. Wśród koncelebransów byli: Minister generalny fr. Marco TASCIA, minister prowincjalny Prowincji św. Józefa z Kupertynu w USA fr. Victor ABEGG, asystent generalny CFF (Conventual Franciscan Federation) fr. Jude WINKLER, asystent generalny FAMC (Federation of Asian Minors Conventual) fr. Benedetto BAEK oraz

delegat prowincjała w Wietnamie fr. Luke VŪ.



Po mszy św. uczestniczyli skosztowali smacznych potraw i wspólnie świętowali. Dzień później, fr. Marca TASCIA odprawił mszę św., a następnie spotkał się z postulantami, by opowiedzieć im o obecności zakonu w świecie. Poświęcił też figurę św. Franciszka, która została ustawiona przed wejściem do nowego postulatu. Po południu, wraz z prowincjałem fr. Victorem i asystentem fr. Be-

nedetto, spotkał się ze wszystkim zakonnikami południowej części Wietnamu i podzielił się z nimi wyzwaniem stojącym przed franciszkanami chcącymi żyć charyzmatem w dzisiejszym świecie.

5 marca generał i prowincjał, wraz z fr. Benedetto, fr. Luke i fr. Raymond MALLETT udali się do Văn Môn. Tutaj prowincjał dokonał poświęcenia nowego klasztoru pod wezwaniem św. Andrzeja DŪNG LẠC i towarzyszy męczenników.

W Środę Popielcową, 6 marca, bracia odwiedzili niektórych pacjentów w miejscowym leprozorium. Złożyli także wizytę Pierre Nguyễn Văn Đệ, biskupowi Thái Bình i wspólnie z nim zjedli obiad. Tego samego dnia wieczorem Minister generalny wraz z asystentem FAMC wyruszyli w drogę powrotną do Rzymu.

Za: www.ofmconv.net

REAKCJA KOŚCIOŁA WE FRANCJI NA FILM O MOLESTOWANIU SEKSUALNYM ZAKONNIC

Dokument "Wykorzystywanie seksualne zakonnic przez księży i inne nadużycia" pokazuje bolesne świadectwa ofiar, bezradność i tuszowanie. Odniosła się do niego Konferencja Episkopatu Francji oraz Konferencja Francuskich Zakonników i Zakonnic.

W oświadczeniu wydanym po transmisji dokumentu wyemitowanego przez francusko-niemiecką stację Arte, Konferencja Episkopatu Francji (CEF) razem z Konferencją Francuskich Zakonników i Zakonnic (Corref) łączy się "w głębokim oburzeniu, smutku i gniewie (...) i kieruje przede wszystkim w stronę zakonników i zakonnic, ofiar tych nadużyć, swoje myśli i modli-

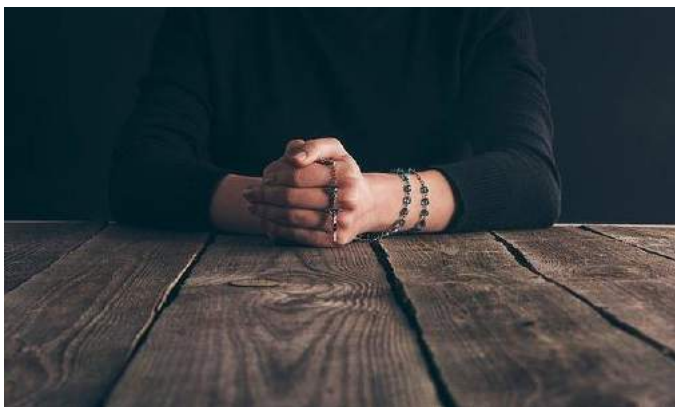
twy". "Wszyscy biskupi we Francji pragną udzielić im wsparcia" - czytamy w oświadczeniu.

"Walka z nadużyciami seksualnymi jakiegokolwiek typu w Kościele jest teraz naszym priorytetowym zadaniem, które wszyscy powinni podjąć z pełną odpowiedzialnością. To jest przesłanie, które Przewodniczący Konferencji Episkopatów całego świata podjęli niedawno w Rzymie podczas spotkania na temat ochrony nieletnich zwołanego przez Papieża Franciszka. Z tym przekonaniem CEF i Corref kontynuują swoje wysiłki aby przyjąć i wysłuchać ofiary, a razem z nimi, kontynuować walkę przeciw jakimkolwiek nadużyciom w Kościele: nadużyciom władzy, nadużyciom sumienia, nadużyciom seksualnym".

Słowa, których używa CEF są słowami Papieża Franciszka z Jego Listu do ludu Bożego opublikowanego latem.

W innym oświadczeniu Corref (Konferencja Zakonów), pisze, że ten "film dokumentalny jest wstrząsający i to, co przedsta-

wia, jest trudne do zniesienia. Pokazywane tam: przestępczość, kłamstwa, zdrady, zaprzeczenia, perwersje i kryminalne postępowanie, które nie zostało ukarane, jest nie do przyjęcia". "Wróg jest w środku" - podkreśla Konferencja, idąc za głosem uwag wygłoszonych 21 lutego w Watykanie przez Kardynała Salazara Gomeza, arcybiskupa Bogoty, w czasie spotkania na temat ochrony nieletnich.



Film dokumentalny pokazuje niektóre przyczyny tych manipulacji, a w konsekwencji, uległość ofiar, jak podkreśla Corref, uznając, że we Francji świadomość, jeśli chodzi o te zjawiska przychodzi zbyt późno. Przyczyny tych zachowań, o których mówi film to: absolutyzacja osoby kapłana, degradujący sposób rozumienia posłuszeństwa, głęboko zakorzeniony mechanizm oszustwa i traktowanie osób, szczególnie kobiet, tak, jak by były przedmiotami, także i wtedy gdy zachodzą w ciążę.

W dokumencie zostały pokazane też przyczyny pochodzące z zewnątrz jak: nędza siostr i wspólnot, braki, niepewność, które "mogą prowadzić do prawdziwego i rzeczywistego zawierania transakcji seksualnych, w których uczestniczą też i przełożeni".

"Nawet jeśli wiele tych, które kierują międzynarodowymi instytucjami zakonnymi żeńskimi, starają się chronić swoje siostry, szczególnie na tym czy innym kontynencie, praca dziennikarzy

śledczych z Arte jest wezwaniem do uznania jak wiele pozostało jeszcze do zrobienia" - uznała Konferencja.

"Trzeba zacząć, jak w przypadku przestępstwa pedofilii, od położenia kresu bezkarności winnych nadużyć i ich współników czynnych czy biernych, aż do likwidacji perwersyjnych związków między nadużyciem władzy, nadużyciami o charakterze duchowym i przemocą seksualną".

Corref dostrzega w tym dokumencie "okno nadziei" dzięki "zakonnikom i zakonnicom oraz świeckim, którzy podnoszą głos z wielką odwagą w Rzymie, w Quebec, w Stanach Zjednoczonych, w Afryce i wszędzie gdzie mogą przeciw tym niemożliwym do zniesienia czynom kryminalnym i towarzyszą ofiarom tych czynów".

"Corref ze swej strony zaangażowała się już w walce przeciw wszelkim nadużyciom" i jest całkowicie zdecydowana "udzielać wsparcia ofiarom, pomocy Instytutom i odpowiedzialnym, aby mogli zrobić wszystko, co możliwe jeśli chodzi o ochronę swych członków i podawanie do wiadomości publicznej faktów". Międzynarodowa Unia Przełożonych Generalnych w Rzymie ponadto wyraziła "bardzo jasną swą pozycję prosząc, aby wszystkie siostry, które były ofiarami nadużyć, mogły mówić o tym bez lęku, wiedząc, że zostaną wysłuchane, otrzymają pomoc i będą chronione".

Deklaracja Konferencji Zakonników i Zakonnicy Francji kończy się okrzykiem bólu ale też obietnicą zaangażowania:

"Tam gdzie my, liderzy Kościoła, w imię Chrystusa Sługi, zaangażowaliśmy się w ochronę dzieci i osób podatnych na zranienie, w obronie sumienia, godności, wolności i nadziei tych, którzy z zaufaniem przychodzą do życia zakonnego, zawiedliśmy (zbankrutowaliśmy) w sposób poważny i kolektywny. Jest to nieszczęście i nie można tego usprawiedliwić. Dzisiaj to my musimy wziąć na siebie tę winę, odpowiedzialność za zniszczone życia i zaangażować się tutaj i wszędzie, gdzie to możliwe, aby nie mogło to być utrwalane i kontynuowane. Zaangażowanie wszystkich w Kościele i pomoc ekspertów zewnętrznych są zasadnicze".
Za: www.deon.pl

DOMINIKANIE WYDAJĄ ROSYJSKĄ WERSJĘ „W DRODZE”

Polscy dominikanie rozpoczęli wydawanie miesięcznika "W Drodze" w języku rosyjskim. Pierwszy numer magazynu można pobrać w formie elektronicznego pliku za darmo.

Nie jest to jednak pierwsze obcojęzyczne wydanie "W Drodze". W 2016 r. pojawił się specjalny angielsko-francuski numer z tekstami rozwijającymi hasło Światowych Dni Młodzieży w Krakowie.

"Z wielką radością przedstawiamy pierwsze rosyjskojęzyczne wydanie magazynu "W Drodze", który jest publikowany w Polsce od prawie pięćdziesięciu lat dzięki staraniom dominikańskich braci. Cel naszego czasopisma pozostaje wciąż ten sam – pokazać wartość ewangelii w naszych czasach. Dominikanie są głęboko przekonani, że życie

chrześcijańskie wykracza poza mury świątyni. Nie ogranicza się do liturgii, sakramentów i dyskusji o problemach teologicznych. Jest to także prostota codzienności z jej radościami i smutkami, książkami, które czytamy i filmami, które oglądamy.



To jest codzienność polegająca na mówieniu o tym, co ważne i przelotne. W

końcu to w naszej, a nie w jakiejś innej rzeczywistości, chcemy budować relacje z Bogiem" – wyjaśniają w edytoriale redaktor naczelny "W Drodze" o. Roman Bielecki OP i prowincjał polskich dominikanów o. Paweł Kozacki OP.

"Nasz magazyn – dodają zakonnicy – adresowany jest do tych, którzy chcą w swojej wierze stawać się silniejsi, do tych, którzy zadają pytania i chcą uzyskać odpowiedzi w przystępnej i zrozumiałej formie. Pragniemy siły dla ideologicznych inspiratorów tego międzynarodowego projektu – braci żyjących w naszym klasztorze w Petersburgu, i dziękujemy im za tę inicjatywę. Tobie z kolei, chcemy życzyć owocnej lektury, inspiracji w zrozumieniu wiary i wytrwałości na twojej ścieżce" – zwracają się do swoich czytelników dominikanie.

Miesięcznik "W Drodze" został założony w 1973 r. przez grupę polskich dominikanów. Tytuł pochodzi z Cypriana Kamilla Norwida: "drogi szukając, choć przed wiekami zrobiona" (Bema pamięci żałobny rapsod). Pismo od początku skupiło wokół siebie wybitnych autorów. Dla "W Drodze" pisali m.in. Roman Brandstaetter, ks. Józef Tischner, Anna Kamińska czy Gustaw Herling-Grudziński.

Felietonistami "W Drodze" byli m.in. także o. Jan Góra OP, Grzegorz Górny i Marek Magierowski, a obecnie m.in. Jarosław Mikołajewski, Stefan Szczepiek, Leon Knabit OSB, Tessa Capponi-Borawska, ks. Grzegorz Strzelczyk, Stanisław Zasada czy o. Jan Andrzej Kłoczowski OP.

Pierwszym redaktorem naczelnym był Marcin Babraj OP. W 1995 zastąpił go obecny prowincjał polskich dominika-

nów o. Paweł Kozacki OP. Od 2010 magazynem kieruje o. Roman Bielecki OP. W 2012 r. "W Drodze" pojawiło się na nośnikach elektronicznych, w tym na czytnikach e-booków. W 2015 r. pojawił się 500. numer dominikańskiego czasopisma. Rok później wielkanocny numer miesięcznika został wydany w rekordowym nakładzie 22 tys. egzemplarzy (średni nakład to 8 tys. egz.). Za: **KAI**

Zapowiedzi wydarzeń

SŁYNNI MUZYCY POPROWADZĄ WARSZTATY U DOMINIKANÓW

W połowie marca w Krakowie Dominikański Ośrodek Liturgiczny organizuje dwie sesje warsztatowe ze słynnymi francuskimi muzykami: weekendową z Marcelem Peresem, poświęconą polifonii franko-flamandzkiej ze słynnego Kodeksu Occo oraz sobotnią z Jean-Étienne'em Langiannim, poświęconą polifonii korsykańskiej.

Marcowe spotkanie z Marcelem Peresem (14-17 marca 2019, czwartek-niedziela) to już drugie warsztaty z zaplanowanego cyklu; pierwsze odbyły się w dniach 10-13 stycznia, a wzięło w nich udział prawie 30 osób. Uczestnictwo w danej sesji nie wymaga jednak obecności na pozostałych: można zapisać się na drugie lub dowolne kolejne warsztaty, w miarę dostępności miejsc. Wybrana data jest nieprzypadkowa: dokładnie w tych dniach Amsterdam będzie obchodził 674. rocznicę cudu eucharystycznego i uliczkami starego miasta w nocy 16 marca znowu wyruszy cicha procesja.

W ten sam weekend – w sobotę 16 marca 2019 – stacjonarne warsztaty z prowadzoną przez Dominikański Ośrodek Liturgiczny Szkołą Kantorów poprowadzi Jean-Étienne Langianni, pod którego okiem uczestnicy nauczą się utworów samego autora oraz opracowań śpiewu gregoriańskiego w tzw. stylu korsykańskim.

Jean-Étienne Langianni to muzyk, śpiewak i kompozytor samouk. Jest stałym członkiem zespołów Tavagna, Ensemble Organum i Seraphica, który założył w 2007 r. W pracy artystycznej podtrzymuje i popularyzuje muzyczne tradycje Korsyki. Od lat współpracuje z Marcelem Peresem.

Zapisy na obydwie sesje warsztatowe są otwarte dla wszystkich zainteresowanych, ale uczestnictwo wymaga wcześniejszej rejestracji poprzez formularz na stronie www.liturgia.dominikanie.pl.

Zajęcia odbywać się będą w krakowskim klasztorze oo. Dominikanów przy ul. Stolarskiej 12.

NOWE STUDIA PODYPLOMOWE W WSKSIM W TORUNIU

W WSKSiM w Toruniu ruszają Studia podyplomowe **Mediacje pojednawcze w rodzinie**



W dobie wielkiego zagrożenia instytucji rodziny we współczesnym świecie powstaje nagła potrzeba mobilizacji ludzkich sumień dla ratowania rodziny, od której zależy przyszłość całej ludzkości. W duchu odpowiedzialności za istnienie tej podstawowej komórki społecznej, jaką jest rodzina, Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu wychodzi z inicjatywą dwusemestralnych studiów podyplomowych **Mediacje pojednawcze w rodzinie**. Aktualnie są to jedyne w Polsce studia w zakresie mediacji skoncentrowanych na rozwiązywanie konfliktów rodzinnych i małżeń-

skich. Celem studiów jest między innymi:

- * dostarczenie aktualnej wiedzy z zakresu psychologii konfliktu, psychologii emocji i kryzysu psychologicznego; z zakresu prawnych, pozasądowych sposobów rozwiązywania konfliktów (ADR), niezbędnej osobom zawodowo zaangażowanym w ich rozwiązywanie;

- * ukształtowanie praktycznych umiejętności stosowanie pozasądowych instrumentów rozwiązywania sporów, głównie mediacji i koncyliacji;

- * zapoznanie słuchaczy z zagadnieniami anatomii i dynamiki konfliktu w relacjach interpersonalnych (między osobami, wewnątrz organizacji, pomiędzy społecznościami); sposobami pracy z emocjami oraz z osobami przeżywającymi kryzys psychologiczny;

Studia przygotowują absolwentów do:

- * samodzielnego prowadzenia mediacji zleczanych przez sąd, w szczególności mediacji małżeńskich i rodzinnych,

- * diagnozowania sytuacji emocjonalnej osoby oraz udzielania pomocy w rozwiązaniu sytuacji trudnej, w jakiej osoba się znalazła w związku z konfliktem interpersonalnym;

- * prowadzenia mediacji na podstawie umowy zawieranej ze stronami konfliktu.

Więcej informacji na stronie Uczelni: <http://wksim.edu.pl/mediacje/>

UKSW ZAPRASZA NA KONGRES W TROSCE O MŁODYCH

Zapraszamy na Kongres **W trosce o młodych** 23-24 marca 2019 roku, Aula Schumana, UKSW, ul. Wóycickiego 1/3

Sobota 23 marca

9.00 Msza Św. na rozpoczęcie Kongresu - Ks. Kard. Kazimierz Nycz Kościół Akademicki UKSW Św. Józefa. Oprawa muzyczna - Zespół Moja Rodzina

10.15 Otwarcie Kongresu - Ks. prof. Stanisław Dziekoński, Rektor UKSW Wręczenie medalu Fides et Ratio Ks. Prałatowi Pawłowi Ptasznikowi z Rzymu

10.30 Sesja 1. Najgłębsze spotkanie z samym sobą Prowadzenie – mgr Ewa Pietrzak Radio Wa-wa Jak stawać się kobietą urzekającą – mgr Ewelina Chełstowska, mgr Emilia Szota (Z portalu URZEKAJĄCA) Jak być odważnym i silnym mężczyzną – mgr Jerzy Mika Jak stawać się człowiekiem czystego serca – mgr Maria Jackowska

11.30 Debata – Jak pomagać młodym w odkrywaniu i zaakceptowaniu samego siebie Udział biorą: prof. UKSW Maria Ryś, mgr Agnieszka Jackowska, dr Maria Jankowska, mgr Jerzy Mika, dr Dagmara Musiał, dr Urszula Tataj-Puzyna

13.00 przerwa obiadowa

14.00 Sesja 2. Najgłębsze spotkanie z drugim człowiekiem Prowadzenie – prof. UKSW Jan Bielecki Jak powstaje miłość - prof. Pedagogium Krzysztof Wojcieszek Jak budować najgłębsze i szczerze relacje z drugim człowiekiem - mgr Iga i Konrad Grzybowski

15.00 przerwa kawowa

15.30 Debata – Jak pomagać młodym budować głębokie relacje Udział biorą: mgr Kończewska-Murdzek, mgr Katarzyna Krawczyk, mgr Lidia Orzechowska, mgr Małgorzata Walaszczyk, prof. Pedagogium Krzysztof Wojcieszek

17.00 - Sesja posterowa

17.30 – Koncert młodych talentów Prowadzenie – dr Anna Sikorzak-Olek

niedziela 24 marca, Aula Schumana, UKSW

Sesja 3. Najgłębsze spotkanie z Panem Bogiem

9.00 Msza Św. - Ks. Rafał Burnicki (duszpasterz akademicki UKSW) Oprawa muzyczna - Zespół Guadalupe

10.30 Zespół Guadalupe – koncert w Dniu Świętości Życia Obrady Prowadzenie – mgr Sylwia Sułkowska Polskie Radio

11.00 Jak żyć jako człowiek głębokiej wiary - Ks. Rafał Burnicki

11.30 Dyskusja - Jak pomagać młodym żyć wiarą



13.00 Przerwa obiadowa

14.00 Warsztaty - do wyboru: □ Znaczenie odkrywania i budowania poczucia własnej wartości w profilaktyce uzależnień - dr Maria Jankowska (APS) □ Czy dzisiaj warto być silną i zdecydowaną katoliczką (warsztat dla księżniczek) - mgr Ewelina Chełstowska, mgr Emilia Szota (Portal Urzekająca) □ Dla mężczyzn na zakręcie – o. dr Marek Tomczyk (Instytut Psychologii UKSW) □

Znaczenie dobrej komunikacji pomiędzy dorosłymi a młodymi w profilaktyce uzależnień – czyli jak pomagać rodzicom i wychowawcom lepiej rozumieć ludzi młodych - dr Dagmara Musiał (UMCS, Lublin) □ Jak motywować do zmian, by nie popaść w uzależnienia - dr Paweł Kwas (Podyplomowe Studium Relacji Interpersonalnych i Profilaktyki Uzależnień) □ Profilaktyka dotycząca zachowań agresywnych - Jak komunikować swój żal bez ranienia innych - mgr Anna Studniczek (Instytut Psychologii UKSW) □ Plan na dzisiaj czy na całe życie – zarządzanie sobą w perspektywie profilaktyki - mgr Jerzy Mika (Doradca ds. marketingu i edukacji) □ Małżeństwo jest piękną Przygodą - Aldona i Artur Wiśniewscy - Fundacja Tak dla Rodziny □ Profilaktyka zdrowia prokreacyjnego - mgr Małgorzata Walaszczyk (Poradnia Rodzinna) □ Profilaktyka FAS – Alkoholowego Zespołu Płodowego - mgr Zofia Kończewska-Murdzek, mgr Paweł Murdzek (Towarzystwo Uniwersyteckie Fides et Ratio) □ Dorosłe Dzieci z Rodzin z Problemem Alkoholowym – profilaktyczne znaczenie przebaczenia - jak pomóc tym, którzy nie potrafią przebaczyć - mgr Katarzyna Krawczyk (Towarzystwo Uniwersyteckie Fides et Ratio)

Organizatorzy: Podyplomowe Studium Relacji Interpersonalnych i Profilaktyki Uzależnień WFCH UKSW, Duszpasterstwo Akademickie UKSW Współorganizatorzy: Towarzystwo Uniwersyteckie Fides et Ratio, Mazowieckie Centrum Polityki Społecznej

Witryna Tygodnia

GODLY.COM – PROPOZYCJA NA WIELKI POST

Godly.com jako pomysł na platformę ewangelizacyjną narodził się z wiary w pełne miłości nauczanie Chrystusa oraz z pasji do nowych technologii i innowacji. Wierzymy, że Katolicyzm zawiera odpowiedzi na najważniejsze życiowe pytania. Godly.com stara się odpowiedzieć na nie w najbardziej wciągający, jasny i nowoczesny sposób, dając miejsce wypowiedzi na cyfrowym kontynencie dla najbardziej inspirujących autorów: księży, sióstr i świeckich.

Dajemy możliwość zadawania pytań natury duchowej, na które odpowiada jeden z naszych autorów. Nasze treści publikujemy obecnie w trzech językach:

polskim, angielskim i hiszpańskim, docierając tym samym do Kościołów lokalnych znajdujących się w krajach, gdzie te języki są używane. Chcemy, aby Godly.com było miejscem gdzie Katolicy z całego świata mogą komunikować się ze sobą i mieć dostęp do najlepszych i najbardziej wartościowych treści. Codziennie pracujemy, aby Godly.com było międzynarodową platformą porównywalną jakościowo do największych, światowych serwisów społecznościowych. Jest to, gdzie panuje pełna zgoda na publikowanie katolickich treści bez ich blokowania lub utrudniania w dystrybucji, jak to zdarza się coraz częściej w internecie.

Naszym działaniom przyświeca hasło "Cyfrowy bodziec, realny skutek". Chcemy wykorzystywać nowoczesną technologię i internet do ewangelizacji, ale celem naszych działań ma być ostatecznie spotkanie człowieka z żywym Kościołem, księdzem czy wspólnotą parafialną.

PROPOZYCJA NA WIELKI POST

Nasz projekt "Drużyna Zwycięzcy" to zestaw codziennych wyzwań i inspiracji, które pomagają uczestnikom akcji dobrane przeżyć Wielki Post i lepiej przygo-

tować się do Świąt Wielkanocy. Każda osoba dołącza do inicjatywy poprzez naszą stronę na Facebooku lub przez aplikację na telefony Godly.

Uczestnik otrzymuje codziennie krótką wiadomość, która zachęca go do podjęcia jakiegoś konkretnego działania lub modlitwy. Przykazanie mówi o miłości Boga, bliźniego i siebie samego. To są trzy najważniejsze relacje w naszym życiu. Nawiązując do tych słów, przygotowaliśmy 3 kategorie wyzwań. Uczestnik sam decyduje, którą drogę wybiera na Wielki Post: bliżej Boga, bliżej innych czy bliżej siebie, a następnie otrzymuje małe zadania w wybranej kategorii.

Tytuł akcji "Drużyna Zwycięzcy" ma na celu zainteresowanie użytkownika swoją niecodzienną nazwą oraz zwrócić uwagę na istotę Świąt Wielkanocnych, czyli celebrowanie zmartwychwstania i zwycięstwa Jezusa nad śmiercią. Na drodze wyzwań uczestnikom towarzyszą święci: Jan Paweł II, Matka Teresa oraz o. Pio.

Akcja skierowana jest do wszystkich, szczególnie zaś może być atrakcyjna dla młodego odbiorcy. Projekt jest odpowiedzią na wezwanie ojców synodalnych z 2018 r., aby wykorzystywać internet do ewangelizacji i głoszenia wszystkim Dobrej Nowiny.

Do akcji można dołączyć:

Na Facebooku:

<https://www.facebook.com/GodlyPL/photos/a.292452181520105/408730679892254/?type=3&theater>

Na stronie internetowej:

<https://godly.com/pl/challenges>

Zapraszamy wszystkich zainteresowanych do współpracy w dziele ewangelizacji przez internet:

Mateusz Godek,

mateusz.godek@godly.com

www.godly.com



**DRUŻYNA
ZWYCIĘZCY**

Codziennie wyzwania na Wielki Post
Od 6 marca na Godly.com

Odeszli do Pana

ŚP. BR. STANISŁAW KWAPISZ OSPPE (1954 – 2019)

Stanisław Kwapisz, urodził się w rodzinie robotniczo-chłopskiej 18 czerwca 1954 roku w Kielcach z rodziców Stanisława i Heleny z domu Pietrus. Ochrzczony został w kościele parafialnym pw. Św. Stanisława BM w Sobkowie 26 czerwca 1954 r.

Naukę w szkole podstawowej w rodzinnej Tokarni rozpoczął w 1961 r., po jej ukończeniu w 1969 r. rozpoczyna edukację w Zasadniczej Szkole Budowlanej Kieleckiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego w oddziale filialnym w Wolicy. Szkołę tę ukończył otrzymując zawód betoniarz – zbrojarz. Następnie podjął prace w wyuczonym zawodzie w Kieleckim Przedsiębiorstwie Elementów Budowlanych w Wolicy.

Na Jasną Górę, jako kandydat do Zakonu, przybył 17 października 1972 r. Zakon pauliński wskazała mu Matka Boża, gdy w czasie modlitwy prosił ją o pomoc w wyborze drogi powołania zakonnego. Habit zakonny otrzymał w Leśniowie w dniu 20 maja 1973 r., a pierwszą profesję zakonną, wieńczącą nowicjat złożył 21 maja 1975 r.

Po nowicjacie pierwszym jego klasztorem stała się Jasna Góra, gdzie zostaje skierowany do pomocy administratorowi

klasztoru przy pracach budowlanych i gospodarczych. 28 października 1977 r. zostaje przeniesiony z Jasnej Góry do klasztoru w Warszawie.



Profesję Wieczystą br. Stanisław złożył na ręce O. Efrema Osiańskiego w dniu 21 maja 1981 r. przed Cudownym Obrazem Matki Bożej na Jasnej Górze. Z dniem 26 października 1981 r. zostaje przeniesiony do klasztoru w Krakowie na Skalce. 19 maja 1982 r. decyzją o. Józefa Płatka, ówczesnego generała zakonu, powraca na Jasną Górę. Natomiast 10 czerwca 1984 r. otrzymuje dekret kierujący go do pracy w Łęczeszycach, które stają się jego drugim domem. To tutaj odkrywa swoją umiłowaną posługę –

sadownictwo. W dniu 16 czerwca 1991 r. otrzymuje dekret z decyzją zmiany placówki na Biechowo. 20 maja 1996 r. powraca, już na stałe do Łęczeszyc.

W Łęczeszycach posługiwał jako szanowany przez miejscową społeczność brat zakonny, dzieląc ich radości i trudności związane z sadownictwem. Czynił to aż do dnia 13 czerwca 2018 r., kiedy to trafił do Wojskowego Instytutu Medycznego przy ul. Szaserów w Warszawie, celem odbycia operacji wycięcia z mózgu oponiaka. Po udanym zabiegu jego stan zdrowia określany był przez specjalistów jako stabilny. Następne tygodnie i miesiące przynosiły informację o wciąż pogarszającym się stanie zdrowia br. Stanisława. Działo się tak, aż do dnia 7 marca kiedy to br. Stanisław Kwapisz w 65-tym roku życia i 44-tym roku życia zakonnego odszedł po wieczną nagrodę do Pana.

Niech Najświętsza Maryja Panna, której służył przez całe życie, przeprowadzi swego sługę Brata Stanisława na miejsce przez Boga przeznaczone i ukarze mu Tego Jezusa, któremu służył z całym sił w Zakonie Paulińskim.

Sekretariat Zakonu Paulinów

ŚP. S. MARIA ELŻBIETA WITUCKA SM (1923 – 2019)

Dnia 22 lutego 2019 r. zmarła w Paryżu, w Domu Św. Kazimierza przy 119, rue du Chevaleret Siostra Maria Elżbieta Witucka, Siostra Miłosierdzia Św. Wincentego a Paulo, Prowincji Warszawskiej.

Siostra Maria Elżbieta Witucka urodziła się 2 maja 1923 r. w Gagnières. Zgłosiła się do Zgromadzenia Św. Wincentego a Paulo i rozpoczęła Postulat w Domu Macierzystym Zgromadzenia w Paryżu. Formację w Seminarium / Nowicjacie / rozpoczęła 16 lipca 1948 r. w Prowincji LYON. Śluby Święte po raz pierwszy złożyła 19 lipca 1953 r. w Domu Macierzystym Zgromadzenia w Paryżu.



Miejsca Posługi w Zgromadzeniu:

Chalin sur Saône, Dom dziecka – wychowawczynie: 1949 – 1954 r.
Saint-Pierre-La-Palud, Przedszkole – wychowawczynie: 1954 – 1956 r.

Saint Etienne, Polska Misja katolicka – katecheta: 1956 – 1991 r.

Bourbon Archambault, Dom Pomocy Społecznej – pomoc w domu: 1991 – 1993 r.

Dnia 16.10.1993 r. Siostra Maria Elżbieta Witucka przeszła z Prowincji LYON do Prowincji WARSZAWSKIEJ.

Les Gautherets, Dom Parafialny – pomoc: 1993 – 1998 r.

Paryż, 119, rue du Chevaleret, Dom Świętego Kazimierza – pomoc: od 1998 r. do chwili śmierci 22 lutego 2019 r.

Pochowana w Grobach Zgromadzenia w Paryżu na Cmentarzu IVRY.

ŚP. S. EWA ZGÓDKA SM (1951 – 2019)

Dnia 21 lutego 2019 roku zmarła w Szpitalu w Piasecznie Siostra Ewa Zgódką, Siostra Miłosierdzia Św. Wincentego a Paulo, Prowincji Warszawskiej, ze Wspólnoty Konstancin Jeziorna. Siostra Ewa pochodziła z terenu Mazowsza. Urodziła się w Mieni k. Mińska Mazowieckiego 23 marca 1951 r. Do Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia wstąpiła 1 marca 1972 roku. Śluby Święte po raz pierwszy złożyła 15 marca 1977 r.



Siostra Ewa była z wykształcenia pielęgniarką i całe swoje życie poświęciła opiece chorych w Domach Opieki Spo-

łecznej: w Przasnyszu, w Warszawie – w tzw. „Dobroczynności”, w Górze Kalwarii, w Lipowej i w Konstancinie Jeziornej. Przez okres 25 lat było kolejno odpowiedzialną za Wspólnoty Domowe Sióstr. Siostra Ewa miała też wykształcenie muzyczne i we wszystkich Domach, gdzie pracowała, upiększała Liturgię graniem i śpiewem. Siostra Ewa została pochowana w Grobach Zgromadzenia w Warszawie na Powązkach. Ufamy, że będzie pięknie chwalić Pana śpiewem w Jego Królestwie.

ŚP. S. MARIA OLECHNO SJE (1944 – 2019)

S. Maria Olechno była córką Michała i Bronisławy zd. Olechno. Urodziła się 1 stycznia 1944 r. w Sokółce. Tego samego dnia została ochrzczona. Sakrament bierzmowania przyjęła w par. św. Antoniego Padewskiego w Sokółce 29 czerwca 1958 r., przyjmując imię Bronisława. Po dwóch latach nauki w Liceum Ogólnokształcącym w Sokółce, przeniosła się wraz z rodzicami do Radzymina, gdzie dokończyła szkołę. W 1968 r. ukończyła dwuletnią Spółdzielczą Szkołę Ekonomiczną w Mińsku Mazowieckim i rozpoczęła pracę w Zakładzie Usług Remontowo-Budowlanych przy Powiatowym Związku Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Radzyminie, na stanowisku st. referenta ds. finansów.

Tam też rozpoczęła nowicjat 28 kwietnia 1974 r., i 10 sierpnia 1975 r. złożyła pierwsze śluby zakonne. Śluby wieczyste złożyła 12 sierpnia 1979 r. w Warszawie przy ul. Wileńskiej 69.



W swoim życiu zakonnym przebywała w następujących domach:

Górze Kalwarii przy ul. K.B.W.; Warszawie przy ul. Wileńskiej, Pszczyńskiej i Tykocińskiej; Sobieszowie i Pruszkowie.

Od 1975 do 1987 r., posługiwała jako zakrystianka i katechетка. W latach 1983-1987 pełniła urząd przełożonej lokalnej w Sobieszowie, a od 1987 do 2011 r. funkcję ekonomki generalnej Zgromadzenia. Powierzone obowiązki wypełniała odpowiedzialnie i rzetelnie. W swoich pracach wykazywała troskę o Zgromadzenie. Posiadała dar dobrego kontaktu z ludźmi oraz umiała być dla nich wsparciem.

Po długiej chorobie napelnionej cierpieniem, zmarła 14 lutego 2019 r. o godz. 9.05 w domu zakonnym w Pruszkowie, otoczona modlitwą Sióstr.

Za: www.eucharystki.pl

Do Zgromadzenia Sióstr Służebnic Jezusa w Eucharystii wstąpiła dnia 31 grudnia 1973 r. i tego samego dnia rozpoczęła w Górze Kalwarii postulat.

ŚP. S. MARIANNA MAKSYMILIANA URBAŃCZYK (1954 – 2019)

Pragniemy poinformować, że 17 lutego br. w wieku 65 lat zmarła s. Marianna Maksymiliana Urbańczyk ze Zgromadzenia Córek św. Franciszka Serafickiego. W latach 1996-2002 była przełożoną generalną zgromadzenia. Msza św. pogrzebowa była sprawowana w czwartek, 21 lutego o 12.00, w kościele pw. Nawrócenia św. Pawła Apostoła w Sandomierzu. Po Mszy św. nastąpiło złożenie ciała na cmentarzu katedralnym w Sandomierzu. S. Marianna Urbańczyk urodziła się 9 kwietnia 1954 r. w miejscowości Krzewa w parafii Jasieniec Iłżecki. Do Zgromadzenia Córek św. Franciszka Serafickiego wstąpiła 6 marca 1972 roku. W 1984 roku złożyła śluby

wieczyste. W zgromadzeniu pełniła zadania: zakrystianki, katechетки, organistki, ekonomki.



Kilkakrotnie była przełożoną domu, a w latach 1996-2002 – przełożoną generalną zgromadzenia. Podczas jej kadencji ojciec założyciel ks. Antoni Rewera został beatyfikowany, a zgromadzenie otrzymało zatwierdzenie na prawie papieskim.

Ostatnią placówką s. Maksymiliany była posługa przełożonej domu oraz organistki w Sanktuarium Matki Bożej Różańcowej w Wysokim Kole. Następnie przebywała w domu generalnym w Sandomierzu. Za: www.diecezja.radom.pl